

Die Fernseh- kanzel

Program telewizyjny- TV z 02.08.2015 (Nr 1058)

„Początek”

Pastor Christian Wegert ©

Kazanie: *„Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. A ziemia była pustkowiem i chaosem była nadal otchłanią, a duch Boży unosił się nad powierzchnią wód”*

(1 Mojżeszowa 1, 1-2)

Księga Mojżeszowa stanowi podstawę dla całego Pisma Świętego i wiary chrześcijańskiej. Opisuje stworzenie wszechświata, stworzenie mężczyzny i kobiety, początek wstąpienia w więzy małżeńskie, wkroczenie na ścieżkę grzechu i śmierci. Wyrok Sądu Bożego z powodu ludzkiego grzechu, na przykład w formie wielkiej powodzi, Bożą sprawiedliwość, ale i również Jego miłość, miłosierdzie i cierpliwość, wszystko to jest nam przeznaczone przez naszą wiarę.

Wiele na ten temat można znaleźć w Nowym Testamencie, ale to wszystko ma swój początek już w Starym, zwłaszcza w Pierwszej Księdze Mojżesza. Dlatego nie dziwi fakt, że Księga Psalmów i Księga Izajasza, są najczęściej cytowanymi Księgami w Nowym Testamencie. Tworzą fundament naszej wiary, a w Piśmie Świętym stopniowo ujawniany jest Boży plan zbawienia.

Dlatego szaleje walka o wiarygodność pierwszej Księgi Mojżeszowej. Ponieważ, jeśli uda się podważyć wiarygodność tego tekstu, co jest celem bezbożnych, fundament wiary chrześcijańskiej zostanie zniszczony, i cały dom runie.

Jest zatem niezwykle ważne, z jaką wewnętrzną postawą czytamy tę Księgę, począwszy od pierwszych dwóch wersetów.

Wiele ksiązek zaczyna się od słów: „Dawno, dawno temu...”. Kiedy czytamy takie sformowanie, natychmiast wiemy, że trzymamy w dłoniach książkę z bajkami. Z pewnością na końcu będzie napisane: „I żyli długo, i szczęśliwie”.

Pierwszy werset Pisma Świętego, inauguracyjne zdanie, brzmi inaczej: „Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię”. Jest to potężna proklamacja. Tutaj nasuwa się pytanie, w jaki sposób chcemy odczytać sprawozdanie ze stworzenia świata. Czy jest to dla nas objawienie Boga żywego? Czy uważamy, że jest to religijna baśń?

Istnieją tylko dwie możliwości: albo w tym tekście myśli i fantazje powstały poprzez ludzkiego autora, albo przez Boskie objawienie. Jeśli jest to tekst spod pióra człowieka, który rozmyślał o początku i potem przeniósł swe przemyślenia na papier, musielibyśmy traktować go w ten sam sposób, jak inne historyczne, starożytne raporty.

Jednak powinniśmy pozostać pokorni wobec naszego osądu, ponieważ żaden człowiek nie był przy powstawaniu ziemi. Nikt nie może przeprowadzić eksperymentalnej symulacji stworzenia. Dlatego wszystkie wyjaśnienia naukowe są nazwane „teorią”.

Bóg powiedział do Hioba: „*Gdzie byłeś, gdy zakładałem ziemię? Powiedz, jeśli wiesz i rozumiesz. Kto wyznaczył jej rozmiary? Czy wiesz? Albo kto rozciągnął nad nią sznur mierniczy? Na czym są osadzone jej filary albo kto złożył jej kamień węgielny? Gdy gwiazdy poranne chórem radośnie się odezwały i okrzyk wydali wszyscy synowie Boży?*”.

Jest to objawienie Boże, dlatego musimy ugiąć nasze kolana i czuwać w gotowości, słuchać i podążać za Słowem Bożym. Mówimy wówczas z Psalmistą: „*Wysławiajcie Pana nad pany;...Tego, który sam czyni wielkie cuda;... Tego, który rozpostarł ziemię na wodach;...Tego, który uczynił wielkie światła;...słońce, aby panowało we dnie;...księżyc i gwiazdy, aby panowały w nocy, albowiem na wieki trwa łaska Jego!*”.

Aby uniknąć nieporozumienia, w naszej serii kazań nad Pierwszą Księgą Mojżeszową, nie patrzcie na ten tekst jako błąd Boskiego objawienia i zgódźcie się z tym, co mówi Bóg poprzez proroka Izajasza: „*Ja jestem Pan i nie ma innego. Ja tworzę światłość i stwarzam ciemność. Ja przygotowuję zarówno zbawienie, jak i nieszczęście. Ja Pan, czynię to wszystko...Ja uczyniłem ziemię i stworzyłem na niej ludzi moje ręce rozciągnęły niebiosy i Ja daję rozkazy wszystkiemu ich wojsku...Bo tak mówi Pan, Stwórca niebios..., On jest Bogiem...który stworzył ziemię i uczynił ją- a nie stworzył, aby była pustkowiem, lecz na mieszkanie ją stworzył. Ja jestem Pan, a nie ma innego!*” (Izajasz 45, 6-7; 12i 18).

Chcemy teraz z głębokim szacunkiem wyruszyć w podróż do początków Wszechświata.

Początek stworzenia-Bóg

Pierwszy werset mówi nam o początku: „*Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię*”.

Bóg jest podmiotem pierwszego zdania Biblii. On jest obiektem tego zdania. Kto stworzył niebo i ziemię? Bóg! To oznacza, że On już tutaj był, zanim cokolwiek innego zostało stworzone. Nic nie istniało, ale Bóg już był. On nie został stworzony, Bóg nie powstał w żadnym procesie. On jest jedynym obiektem, który nie ma początku, Bóg istnieje ponad czasem. Ponieważ sam Bóg nie ma początku, to wszystko, co istnieje, wyszło z Niego. On istnieje na podstawie Swojej Natury. Ponieważ On stworzył wszystko od początku, musiał już tam być przed stworzeniem. „*Ponieważ Ty stworzyłeś wszystko, i z woli twojej zostało stworzone i zaistniało!*” (Objawienie 4,11).

„*Zanim góry powstały, zanim stworzyłeś ziemię i świat, od wieków na wieki. Tyś jest, o Boże!*” (Psalm 90, 2).

Kiedy Mojżesz zapytał Boga o Jego imię, Pan odpowiedział: „*Jestem który jestem*” (2 Mojżesza 3, 14).

Oznacza to, że Jego istnienie i Jego natura są określone przez Niego samego. „*Jestem który jestem*”. On nie jest zależny od jakiegokolwiek części stworzenia. Również bez nich, byłyby doskonałe.

Matthew Henry, pastor i komentator Biblii, pisze o 1 Mojżesza 11 w ten sposób: „*Pierwszy werset Biblii daje nam niezawodną i lepszą, bardziej satysfakcjonującą i bardziej użyteczną wiedzę niż wszystkie książki filozoficzne. W żywej wierze pokorny chrześcijanin rozumie te rzeczy lepiej niż wyniosłe zarozumiałe najmądrzejsze umysły*”.

I rzeczywiście, istnienie Boga jest punktem, w którym ateści dochodzą do granic możliwości wytłumaczenia fenomenu stworzenia świata. Teoria wielkiego wybuchu nie może odpowiedzieć na pytanie: Kto to był? Co jest przyczyną powstania wszechświata? Kto ma klucz do stacyjki i odpala samochód? Kto dał decydujący impuls? Biblia mówi: „*Na początku był Bóg!*”. On tam był.

Jakie skutki i konsekwencje ma dla nas to, że Bóg istniał od wieczności i jest stwórcą wszechrzeczy?

Po pierwsze, dało to cel dla naszego życia. Skoro Bóg już był i On jest Autorem Wszechświata, jest w tym celowość. Ponieważ nikt nie tworzy, nie rozwija i nie produkuje czegoś nie mając żadnej idei.

Gdyby Bóg nie istniał przed początkiem świata, zostalibyśmy stworzeni bez żadnego, określonego celu. Ale jeśli Bóg istnieje, istnieje również skala i standard, przed którym musimy uchylić głowę. Podobnie jak śrubokręt może być oceniany w zależności od jego jakości, od tego jak dobrze spełnia swoje zadanie - tak samo my, jako ludzie, musimy być oceniani przez wyznaczony nam przez Boga cel.

My wiemy, że Bóg istnieje. Ponieważ Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi, życie nasze ma cel i sens. On nas stworzył, abyśmy Go czcili. On nas stworzył, abyśmy się z Niego radowali. On nas stworzył, abyśmy mogli podziwiać Jego wielkość, wielbić go i chwalić, ponieważ On sam nie ma początku. To jest przeznaczenie dla twojego życia! To jest cel twojego stworzenia.

Co to jeszcze oznacza, że Bóg jest Stwórcą, który istniał przed początkiem wszechrzeczy?

On się nie zmienia. Był zanim powstał świat. On istniał i istnieje, niezależnie od niczego. Jego istotą jest to, że istnieje ponad czasem i przestrzenią. Jest taki sam, wczoraj i dziś i na wieki.

To oznacza, że On nie podlega zmianie, wahaniom, progresji i nie jest bezradny wobec żadnego problemu. Był przed stworzeniem wszechświata, sam w sobie egzystował bez wszechświata i ziemi. Nic go nie przerasta - pytania, zmartwienia i potrzeby twojego życia. On pozostaje wierny sobie. On ręczy za to, co mówi. On nie waha się w swoich decyzjach. On jest całkowicie wiarygodny. Amen!